

правятъ стѣнобитны и други потрѣбны орудія, каквито до тога незнаели.

Никифоръ, за да покрый срама си, разнеслъ слухъ, чи навиль Българи-тѣ. Той въ 811 г. пакъ стана върху Българинъ съ много войскъ, а Крумъ не приготвенъ, кѣту виде безброинъ-тѣ войскъ Никифоровъ, не ся наемна да излѣзи на бой, и поиска миръ; но Гръцій царь ся отказа гордо и навлѣзе въ Българскъ-тѣ земъ. Тога Крумъ заповѣда да стане народно опълченіе, което отвреть ся стичаше подъ народный прѣпорець, и ся събра за малко време войска, коѣто Крумъ поведи, и като залови въ планинъ-тѣ сичкитѣ тѣсны мѣста, додѣто бѣше пристигналь непріятель-тѣ, на 25 Іулія презъ ноцъ-тѣ съ ножъ въ рѣкѣ нападна на Гърцы-тѣ и имъ строши сичкъ-тѣ войскъ, улови много голѣмцы и самага Никифора, комуто каза: » като нещешъ мира, нати сѣкира » и тосъ часть повелѣ да му отсѣкѣтъ и набиѣтъ главъ-тѣ на една върлинъ, за да љ видѣтъ сички-тѣ му храбри и побѣдоносны войскари. Послѣ заповѣда да љ направятъ на чашъ, да љ обновятъ съ злато и сребро, и піеше отъ неѣ вино за здравицъ, кога ся веселеше съ болеры-тѣ си.

Слѣдъ таѣ побѣдѣ Крумъ презе градове-тѣ: Дебель и Ахielo, а братъ му Мортагонъ презе: Варекъ, Филибе, Струмницъ и други много. Крумъ ся върна да даде нарѣдбѣ на държавъ-тѣ си, а войводъ-тѣ си Драгомира проводи въ Цариградъ да заключи миръ, угоденъ за Българи-тѣ.

Никифоровый пріемникъ събра съвѣтъ отъ духовны